

Teofil Dębowski, Marian Myszka

Sandomierz - Kościół i szpital św. Ducha

Informator Archeologiczny : badania 4, 244

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z początku wieku XVI piec ceglany o wymiarach 4 x 2 m zapewne do wypalania wapna. Określono także wzajemne powiązanie kurtyny południowo-zachodniej oraz baszty narożnej. Materiał ruchomy to głównie fragmenty nowożytnych i średniowiecznych naczyń ceramicznych. Stwierdzono, że partie kamienne murów obwodowych określane jako fundamenty, stanowią wysoki na około 2,5 m cokół murów, a właściwe fundamenty zbudowane są z kamieni granitowych bez użycia zaprawy. Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

ROZUMICE, pow. Głubczyce

patrz wczesne średniowiecze

SANDOMIERZ —
Kościół i szpital św. Ducha

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Warszawie.

Badania prowadzili mgr Teofil Dębowski, mgr Marian Myszka. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Kościół i szpital św. Ducha. Średniowiecze i okres nowożytny.

Kontynuowano eksplorację nawarstwień w wykopie III, przedłużając go na skarpe po zewnętrznej stronie miejskiego muru obronnego. W części wykopu, na dziedzińcu szpitalnym osiągnięto na głębokości 6 m strop calcowego lessu. Nad calcem zalegała warstwa próchnicy grubości 1,50 m. W jej stropie znaleziono pojedyncze ułamki naczyń średniowiecznych wraz z ceramiką i krzemieniami neolitycznymi. Głębiej występowała wyłącznie ceramika neolityczna. Nad próchnicą, od poziomu 2 m zalegała warstwa nasypowego lessu z soczewkami humusu. Na nasypie posadowiono fundament muru obronnego. Mur budowano odcinkami. Natrafiono na styk odcinków. Widoczne są różnice w głębokości posadowienia fundamentów.

W części wykopu położonej na zewnątrz muru obronnego, nad próchnicą zawierającą ceramikę neolityczną, znajduje się nasyp lessowy zawierający wkopy nowożytne. W warstwie nasypowej nie znajdowano żadnych zabytków. Badania nie zostały zakończone.

SANDOMIERZ —
Mury obronne

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie.

Badania prowadził Eligiusz Dworaczyński. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Mury obronne miasta. Okres średniowieczny i nowożytny.